

Τό 'Ολυμπιακόν πνεῦμα εἶναι ὄρος πού συμβολίζει ἕνα σύνολο ὑψηλῶν ἰδεωδῶν καί ἠθικῶν ἀξιῶν οἱ ὁποῖες βρῆκαν τήν ἔκφρασή τους δια τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων, πού ἔχουν τήν ρίζα τους στήν ἀρχαία 'Ολυμπία. Οἱ 'Ολυμπιακοί ἀγῶνες τῆς ἀρχαιότητος ἔχουν ἕνα μεγαλεῖο ἄνευ προηγουμένου καί ἀπορᾶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν μελετήσῃ τήν ἴδρυση, ὀργάνωση καί ἐπιτήρησή τους.

Τό μοναδικό φαινόμενο τῆς ἐπί 1277 ἔτη (884 π.Χ-393 μ.Χ) διαρκείας τους, ἄνευ διακοπῆς, ἀποτελεῖ τίτλο τιμῆς ἀπαράγραπτο γιά τούς προγόνους μας.

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα ἦταν ἕνα ἀπέραντο γυμναστήριο καί ἡ τέλεση ἀγώνων πρὸς τιμή κάποιου θεότητος ἢ ἥρωος ἦταν συχνότατο φαινόμενο. Οἶκατ' ἐξοχήν ὀνομαστοί ἀγῶνες ἦσαν τά Πύθεια στούς Δελφούς πρὸς τιμή τοῦ Ἀπόλλωνος, τά Νέμεα πρὸς τιμή τοῦ Διός, τά Ἴσθμια πρὸς τιμή τοῦ Ποσειδῶνος καί τά 'Ολύμπια πρὸς τιμή τοῦ 'Ολυμπίου Διός. Τά ἔπαθλα τῶν ἀγώνων ἐκείνων κατά τά πρῶτα στάδια τοῦ ὑπό ἀνάπτυξη Πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἦσαν ὕλικά ἀγαθά (χρήματα) καί οἱ ἀγῶνες ἐκαλοῦντο χρηματῖται. Ἀργότερα μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ ὑπέροχου καί λεπτοφυοῦς Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐπίδωξη τῶν ἀθλητῶν ἦταν μόνο ἡ νίκη καί ἡ τιμή τῆς διάκρισης γιά ἀρετή πού ἐσυμβόλιζε ὁ ἀπονεμόμενος στόν νικητή στέφανος καί οἱ ἀγῶνες ἐκαλοῦντο στεφανῖται.

'Ο ἐπιτελάρχης τοῦ Μαρδονίου Τριανταίχμης ἐκφράζει τήν ἀπορία του, μή μπορῶντας νά κατανοήσῃ πῶς μπορεῖ κανεῖς νά ἀγωνίζεται χωρίς ὑλικές ἀπολαβές. " Οἱ Ἕλληνες οὐ περὶ χρημάτων τῶν ἀγῶνα ποιοῦνται, ἀλλά περὶ ἀρετῆς". (ἀνιδιοτέλεια (α) κοινῶ σημεῖο).

'Η τέλεση τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων, μέ τήν πάροδο τῶν ἐτῶν ἔπαιρνε Πανελλήνιο χαρακτήρα καί μέ τήν ἐξέλιξη παγκόσμιο. (παγκοσμιότης (β)). Μετέδιδε τό ἀπαλλαγμένο τῆς ὕλης ἑλληνικό ἀθλητικό πνεῦμα καί τόν ὑπέροχο Ἑλληνικό πολιτισμό σέ ὅλες του τίς ἐκδηλώσεις.

'Ο ἱερός χῶρος τῆς 'Ολυμπίας, μιά τριγωνική κοιλάδα περικλειομένη ἀπό τόν ποταμό Ἀλφειό, τόν παραπόταμό του Κλαδέον καί τόν λόφο τοῦ Κρονίου, εἶχε καταστή ὁ πνευματικός ὀμφαλός τοῦ ἀρχαίου κόσμου στόν ὁποῖο συνέρρεαν οἱ πάντες γιά νά δοῦν, νά ἀκούσουν καί νά διδαχθοῦν. 'Η ἀναγγελία ἐπικειμένων 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων συνεκλόνηζε τό Πανελλήνιο, ὅταν σπονδοφόροι καλούμενοι κήρυκες, ἀνάγγελναν τήν ἔναρξη τῆς ἱερομηνίας, τοῦ ἱεροῦ δηλαδή μηνῆ τῆς τέλεσης τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων. Μῆνας τελέσεως ἦταν ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ ἔτους, ὁ Ἑκατομβαιών, πού ἀντιστοιχεῖ πρὸς τόν δικό μας 'Ιούλιο.

./.

Γιά νά εἶναι ἐφικτή ἡ τέλεση τῶν ἀγῶνων ἀλλά καί ἡ μετάβαση τῶν θεατῶν ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα στήν Ὀλυμπία, θεσπίστηκε ἡ ἐκεχειρία (ἐκάς τάς χεῖρας) δηλαδή μακρυά τά χέρια ἀπό τά ὄπλα. (εἰρήνη(γ)). Ἡ ἐκεχειρία ἦταν γιά τούς Ἕλληνες ἱερή καί ἦταν προῖόν τῆς σκέψεως τριῶν ἀνθρώπων: τοῦ Ἰφίτου τοῦ Ἡλείου, τοῦ Σπαρτιάτου Λυκούργου καί τοῦ Κλεοσθένους τοῦ Σικυωνίου.

Οἱ Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες ἐτελοῦντο ἀνά τετραετία. Ἡ τετραετία αὕτη λέγεται Ὀλυμπιάς καί μέ τίς Ὀλυμπιάδες ἐχρονολογοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Ἡ πρώτη ἐπίσημη Ὀλυμπιάς θεωρεῖται ἐκεῖνη τοῦ 776 π.Χ πού φέρει τό ὄνομα τοῦ μεγάλου Ὀλυμπιονίκου Κοροΐβου τοῦ Ἡλείου. Μέ τήν τέλεση τῶν ἀγῶνων ἀνεστέλλετο κάθε πολεμική ἐπιχείρηση. Κανείς ποτέ κατά τήν μακράννη αὕτη περίοδο ἔδωσε ἀφορμή νά καταστρατηγηθῇ ἡ ἱερότης τῆς ἐκεχειρίας. Καί κατ'αὐτόν ἀκόμη τόν φρικτό Πελοποννησιακό πόλεμο πού κατά τόν Θουκυδίδη οἱ λέξεις ἔχασαν τήν σημασία τους, μέ τήν ἔναρξη τῆς ἱερομηνίας ἀνεστέλλετο ὁ πόλεμος.

Ἡ ἐκεχειρία ἦταν κήρυγμα προσεγγίσεως τῶν πανελλήνων ἀλληλογνω-
ριμίας καί κατανοήσεως καί πρό παντός σάλπισμα πού ἤχοῦσε τήν ἐπί
γῆς εἰρήνη. ((δ) προσέγγιση-κατανόηση).

Ὅσο περνοῦσαν τά χρόνια, ἡ ἀρχαία Ὀλυμπία ἐγίνετο πνευματικό κέντρο τῶν Ἑλλήνων καί ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονταν σάν μιᾶ φυλή μέ κατεύθυνση τήν διατήρηση καί ἐξάπλωση τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος καί τοῦ πολιτισμοῦ των. Οἱ Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες εἶναι συνδυασμένη ἔκφραση σώματος καί πνεύματος πρός ὀλοκλήρωση τοῦ ἐλληνικοῦ ἰδανικοῦ. Νά εἶναι δηλαδή ὁ ἄνθρωπος καλός κάγαθός. (ῶραῖος καί ἐνάρετος).

Ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικός πολιτισμός, πού κύριο χαρακτηριστικό του ἔχει τήν λατρεία τοῦ κάλλους καί τῆς ἀλήθειας, ἀμφότερα προῖόντα ὑψηλῆς καί ὤριμης διανόησης, ἀποτελεῖ τήν ὀρθή γωνία τοῦ τριγώνου τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποῖου οἱ τρεῖς γωνίες εἶναι ὅπως τό διετύπωσε ὁ CHURCHILL, ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικός ἔρωτας γιά τό κάλλος καί τήν ἀλήθεια, ἡ πίστις πρός τόν θεό καί ἡ Ρωμαϊκή μεγαλοφυΐα γιά νόμο καί τάξη.

./.

Τὴν Ὀλυμπία ἐξέλεξε ὁ Ἡρόδοτος γιὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἱστορία του. Ἀξιώθηκε μάλιστα νὰ πάρῃ βραβεῖο 60 ταλάντων πράγμα πού μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ἀρχαῖο Ἑλληνικό NOBEL. Στὴν Ὀλυμπία εὑρίσκει ὁ Πίνδαρος τὴν πηγὴ τῶν ἐμπνεύσεών του. Στὴν Ὀλυμπία ἀξιώθηκαν οἱ Πανέλληνες νὰ δοῦν καί νὰ ἐπευφημήσουν τὸν ἐλευθερωτὴ τῆς Ἑλλάδας νικητὴ τῆς Σαλαμίνας Θεμιστοκλή.

Στὴν Ὀλυμπία τέλος ἀναγγέλθηκε μέσα σέ παραλήρημα ἀπὸ τὸν κήρυκα κατὰ τὴν 113ην Ὀλυμπιάδα 328 π.Χ 150 χρόνια μετὰ τὴν νίκη τοῦ Μαραθῶνα, τὸ μεγαλύτερο ἄγγελμα στὴν ἀρχαία ἱστορία.

« Ἀλέξανδρος βαβυλῶνα κατέσχε, Δαρεῖον καθελών ».

Ἡ Ὀ Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσεν τὴν βαβυλῶνα καθαιρέσας τὸν Δαρεῖον ».

Στὴν Ὀλυμπία ἡ τέχνη ἔφθασε τὰ ὅρια τῆς τελειότητος διὰ τῶν ἀσυλλήπτου φέχνης ἀγαλμάτων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τοῦ Ἑρμοῦ, καί τῆς Νίκης ἔργων τοῦ Φειδία, τοῦ Πραξιτέλη καί τοῦ Παιωνίου.

Κατὰ τὴν μακράν ἱστορία τῆς ἡ Ὀλυμπίας, δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψιν ὄλων τῶν διασημοτέρων καί ἐνδοξοτέρων ἀνθρώπων τῆς Ἑλλάδας καί τοῦ κόσμου. Σοφοί, βασιλεῖς, πολιτικοί, αὐτοκράτορες, ποιητές, λογοτέχνες, ἱστορικοί καί πάσης φύσεως διασημότητες ἐπισκέφθηκαν τὸν ἱερό χωρὸ τῆς Ὀλυμπίας γιὰ νὰ βαπτισθοῦν στὰ νάματα τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς δημιουργίας.

Τὸ 393 μ.Χ οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔφθασαν στὸ ὀριστικὸ τους τέλος, κατὰ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορα Θεοδοσίου ἐπειδὴ ἀνῆκαν στὴν εἰδωλοατρικὴ ἐποχὴ.

Μετὰ μακρὸ διάλειμμα πολλῶν αἰώνων, μετὰ ἀπὸ 1502 χρόνια, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνεβίωσαν. Ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος πού ἔρριψε τὴν ἰδέα τελέσεως Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἦταν ὁ Γάλλος βαρῶνος PIERRE DE GOUBERTIN τὸ 1892 κατὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς 5ης ἐπετείου τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων Γαλλίας.

Οἱ Γάλλοι δέχθηκαν τὴν ἰδέα μὲ ἐπιφύλαξιν καί τὴν θεώρησαν χιμαιρικὴ.

Τὸ 1894 διεθνὲς ἀθλητικὸ συνέδριον συνήλθε στὸ Παρίσι.

Οἱ σύεδροι ἦταν 79 ἀντιπρόσωποι, 49 ἀθλητικῶν σωματείων 12 Ἑθνῶν.

Στὸ συνέδριον ἡ Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεύθηκε ἀπὸ τὸν διακεκριμένο Ἑλληνα συγγραφέα, κάτοικον Παρισίων, Δ. Βικέλαν. Ὁ Βικέλας παίρνοντας τὸν λόγον ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας, ἐπρότεινε μὲ θερμὴ ὑποστήριξιν τοῦ βαρῶνου Γκουμπερτέν, τόπος τελέσεως τῆς ἀναβιούσης Ὀλυμπιάδας νὰ εἶναι τιμῆς ἕνεκεν ἡ Ἑλλάδα καί ἡ πρότασις ἔγινε δεκτὴ μὲ ἐνθουσιασμὸ.

Ἡ ἀνάσταση τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καί ἡ ἀναβίωση τῆς ἀθάνατης Ὀλυμπιακῆς ιδέας ἦταν πλέον γεγονός. Ἡ πρώτη δέ Ὀλυμπιάς τελέσθηκε στήν Ἀθήνα μέ ἡμέρα ἔναρξης τῶν ἀγῶνων συμβολικῶς τήν 25ην Μαρτίου 1896. Ἐκτοτε τελοῦνται ἀνά τετραετία οἱ ἀγῶνες ἀλλά δυστυχῶς ὄχι ὅπως στήν ἀρχαιότητα.

Ἡ ἀναβίωση τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων δυστυχῶς δέν συνοδεύτηκε ἀπό τήν ἐκεχειρία καί τόν φυσικό τρόπο διεξαγωγῆς τους.

Ἀπό ὅλη αὐτή τήν ἱστορική ἀφήγηση βγαίνει τό εὖλογο συμπέρασμα, ὅτι τό ROTARY καί τό Ὀλυμπιακό πνεῦμα εἶναι ἔννοιες ὁμοιογενεῖς καί ἀδελφές, ἡ δέ μέχρι ἀδελφότητος συγγένειά τους βρίσκεται στή φύση τους γιατί ἀμφότερες ρίζα καί σκοπὸ ἔχουν τήν ὑπηρεσία πρὸς τόν ἄνθρωπο. Τό ROTARY ἀποτελεῖ ἔνδειξη τῆς πολιτιστικῆς στάθμης καί μέτρο τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ, τό ὁποῖο ἔχει φθάσει μιᾶ συγκεκριμένη κοινωνία.

Εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι λόγω τῆς φύσεώς του ὁ θεσμός τοῦ ROTARY ἀνθεῖ καί ἀκμάζει σέ χῶρε προηγμένες μέ ὑψηλή πολιτιστική στάθμη καί σέ χῶρες πού ἔχουν ἐπίγνωση τῆς ἀνάγκης παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρὸς τό κοινωνικό σύνολο.

Τό κοινότερο σημεῖο καί βάση τῆς Ὀλυμπιακῆς καί τῆς Ροταριανῆς ιδέας, εἶναι ὅτι καί οἱ δύο στήριγμα καί παράφροντα ἀπαραίτητο γιά τήν πρόοδο καί ἀναβάθμιση τοῦ ἀνθρώπου ἔχουν τήν εἰρήνη ἄνευ τῆς ὁποίας δέν μπορεῖ νά ἐννοηθεῖ δημιουργική δραστηριότητα.

Ἡ καλλιέργεια τῶν διεθνῶν σχέσεων πού ἀποτελεῖ ἀντικείμενο τοῦ ὕστατου τομέα δράσης, τοῦ ROTARY καί ἐπιδιώκεται μέ τήν "ροταριανή λεωφόρο διεθνοῦς δράσεως", εἶναι ὁ δρόμος πού ἀκολουθεῖ τό ρόταρυ στήν προσπάθειά του νά ἐξυπηρετήσῃ τήν βαθύτερη μορφή τῆς θετικῆς εἰρήνης, τῆς Ροταριανῆς εἰρήνης, θά λέγαμε τῆς RAX ROTARIANA.

Κοινὸ γινώρισμα Ὀλυμπισμοῦ καί Ροταριανισμοῦ, εἶναι ἡ παγκοσμιότητα γιατί ἀμφότερα ἀπευθύνονται πρὸς ὅλο τόν κόσμον τόν ὁποῖο καλοῦν σέ εἰρηνική συνεργασία, φιλία, καί κατανόηση γιά τήν δημιουργία προϋποθέσεων δημιουργίας παραγόντων πού ὁδηγοῦν στήν εἰρήνη.

Τό ROTARY εἶναι ἔκφραση ἑνός ἰδανικοῦ μέ συνεχῆ δράση. Εἶναι ἐκδήλωση ἐνδιαφέροντος γιά τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἐκδήλωση αὐτή εἶναι ἡ βάση τῆς ἔννομιας τοῦ ροταριανοῦ ιδεώδους τῶν ὑπηρετεῖν.

Ὁ Ὀλυμπισμός και τό ROTARY ἐξεκίνησαν σάν δραστηριότητες τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος γιά νά ἐξελιχθοῦν μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου σέ παγκόσμιες πραγματικότητες τεράστιας ἀκτινοβολίας.

Τελειώνοντας καταλήγω στή σκέψη:

Ὅταν εἰρηνεὺση ὁ κόσμος και ἐπικρατήση ἡ παγκόσμια θρησκεία τῆς εἰρήνης και τῆς ἀγάπης, ὅταν ὁ πολιτισμός τοῦ κόσμου δέν θά μετριέται μέ τό μέγεθος τῶν χωρῶν και τά ὑλικά τους ἀγαθά ἀλλά ἀπό τήν ποιότητα τῶν ἀνθρώπων, τότε σίγουρα ἡ ἀνθρωπότητα σύμπασα θά δρέψη τοὺς καρπούς ποῦ ἐφύτεψ αν στήν Ὀλυμπία ὁ Ἴφιτος και στό Σικάγο ὁ PAUL HARRIS. Τότε και μόνο τότε θά κατανοήσουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι μόνο τά εὐγενῆ ἰδεώδη και οἱ ἠθικές ἀξίες μποροῦν νά εἶναι οἱ ἀκατάλυτοι ὁδηγοῖ τους, στήν ἀτέρμονη πορεία τοῦ ἀνθρώπινου γένους.